2 Σεπτεμβρίου 2017

Η εφέστιος εικόνα του Αγ. Γεωργίου στη Μονή Μαυροβουνίου (Τρούλλων Λάρνακας) (Αρχιμανδρίτης Συμεών)

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

[Προηγούμενη δημοσίευση: http://www.pemptousia.gr/?p=169176]

Το επάργυρο κάλυμμα έγινε στην Αθήνα από τον εξαίρετο αργυροχόο Κωνσταντίνο Κύρκο, ο οποίος εκτέλεσε σχέδιο πού του προτείναμε εμείς. Η εικόνα αυτή μαζί με όλες τις υπόλοιπες παλιές εικόνες μετεφέρθησαν στην εκκλησία το Μέγα Σάββατο. Έγινε νέο τέμπλο, λιτό και απέριττο, πού μαζί με τις εικόνες των χρόνων της Τουρκοκρατίας δημιουργούν κατανυκτικό περιβάλλον.

Στο κάτω μέρος της εικόνας υπάρχει η επιγραφή:

Ηργυροκοσμήθη η παρούσα Εικών του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Μαυροβουνιώτου, εν τη πόλει των Αθηνών επί Αρχιθύτου Κιτιέων Χρυσοστόμου του Α΄.

Δι΄ εξόδων Ευέλθοντος Οικονόμου Παραλιμνίου και Ανδριανής Πρεσβυτέρας, εις μνήμην του υιού αυτών Χριστοφόρου εν έτει σωτηρίω Χιλιοστώ εννακοσιοστώ ενενηκοστώ πέμπτω μηνί δεκεμβρίω.

Ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος (με την ασημένια επένδυση).
Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου, Τρούλλοι Λάρνακας, Κύπρος

Και η άλλη επιγραφή έμμετρη, γραμμένη από τον μακαριστό φιλόλογο Θεοδόση

Νικολάου:

Μονήν Γεωργίου του πέλας λιπόντες ωδ’ ωρμίσαντ΄ οι εν ασκήσει πατέρες Αρχιμανδρίτα Συμεών ο Ζωγράφος και Νεόφυτος συν Νεκταρίω διακόνω ιρώ καταλύματι μέλανος όρους Γεώργιον δ΄εύραντο προστάτην αύθις.

Όταν προ ετών επισκέφθηκα τον Γέροντα Πορφύριο, με ρώτησε που μένω. Εγώ του είπα «Στον Άγιον Γεώργιον τον Κοντό στη Λάρνακα». «Τώρα να δω το μέρος αυτό» είπε και άρχισε νά μου περιγράφει ένα τοπίο εντελώς διαφορετικό από αυτό του Αγίου Γεωργίου του Κοντού της Λάρνακος. Μου είπε για στρατιώτες και βουνά, ιδιαίτερα δε με είχε συγχύσει το πολύ νερό πού έβλεπε να τρέχει σαν ποτάμι. Φαίνεται ότι ο Γέροντας συνελάμβαυε το μέλλον και περιέγραφε το Μαυροβούυι αντί τη Λάρνακα.

Είπαμε και πιο πάνω ότι η παρουσία του Αγίου σ΄ όλο αυτό το έργο της αναδημιουργίας της Μονής είναι έντονη. Ο πατήρ Νεόφυτος (τώρα Μητροπολίτης Μόρφου), πού επιστατούσε καθ΄ όλην την διάρκειαν των εργασιών, δύναται να αναφέρει πολλά. Αναφέρω μόνο τρία:

Η μεγάλη πόρτα -πύλη- της εισόδου στη Μονή προτού τοποθετηθεί ήτο ακουμπισμένυη στον τοίχο της εκκλησίας και ο ξυλουργός ετοιμαζόταν να τοποθετήσει άνω στο τέμπλο τη Σταύρωση και τα «λυπητερά». Η μεγάλη πόρτα γλίστρησε και έπεσε με μεγάλη δύναμη πάνω στην εικόνα του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου «λυπητερο», παλαιό και λεπτό σανίδι, και ενώ ανεμένετο η εικόυα νά διαλυθεί, δεν άφησε ούτε σημάδι γδαρσίματος. Ο ξυλουργός έκθαμβος διηγείτο επί ημέρας το γεγονός.

Ένα από τα παιδιά πού ερχόντουσαν πάντα και μας βοηθούσαν ξεκίνησε ενα απόγευμα, ενώ κτιζόταν η Μονή, νά ελθη νά προσκυνήσει. Την ήμερα εκείνη έβρεξε παράκαιρα και το ευλογημένο το παιδί αντί να πάει κανονικά από το δρόμο και να στρίψει με το αυτοκίνητο του σκέφθηκε για συντομία να στρίψει μέσα από το χωράφι, οπότε το αυτοκίνητο του «εβόλησευ μέσα στα πηλά». Παρά της προσπάθειά του και τις ταχύτητες πού άλλαξε, το αυτοκίνητο δεν έβγαιυε από τις λάσπες. Απελπισμένυος άνοιξε την πόρτα και κατέβηκε κάτω. Εκεί γύρω δε βρισκόταυ κανείς. Σκέφθηκε νά επικαλεσθεί εις βοήθειαυ τον Άγιο Γεώργιο. Έκαμε μικρή προσευχή και μόλις μπήκε μέσα, με το πρώτο ξεκίνημα το αυτοκίνητο ξεκόλλησε από «τα πηλά» και έφθασε στη Μονή. Εισήλθε στην εκκλησία και γονάτισε ενώπιον της μεγάλης εικόνας του Αγίου για νά τον ευχαριστήσει, οπόταν άκουσε έξω ποδοβολητά αλόγου, ωσάν κάποιος καβαλλάρης νά έτρεχε στην αυλή. Σηκώνεται και κοιτάζει έξω, δεν υπήρχε καυείς. Αισθάυθηκε ρίγος και συγκίυηση, συνάμα και φόβο πού, παρά την αναξιότητά του, είχε αισθανθεί έντονη την

παρουσία του Αγίου.

[Συνεχίζεται]